

Den gaar ud paa, at det egentlige personalhistoriske Stof efterhaanden i alt væsentligt er blevet indhentet, og at de ønskede Oplysninger kun for et Par tidligere Rigsdagsmænds Vedkommende savnes helt eller delvis, men at Oplysningerne i øvrigt omfatte et Antal af omtrent 1,100 Rigsdagsmænd over et Tidsrum af $\frac{3}{4}$ Aarhundrede, hvorfor der ikke kan være Tale om at blive fuldstændig færdig med at opklare Enkelthederne og gøre Stoffet nøjagtigt, før i det Øjeblik, da man beslutter sig til at sige stop, idet man lader Værket gaa til Udgivelse med de Huller, man ikke har kunnet faa udfyldte, og Forfatteren tilføjer, at det kun er en mindre Del af Biografierne, der endnu ikke ere formelt affattede, medens i øvrigt Stoffet ligger til Raadighed. Derimod er der en Side af dette Værk, hvor der endnu fattes et ikke lidet omfattende Arbejde, det er Gennemarbejdelsen af Rigsdagstidende fra de ældste Tider til nu, hvor ved alle de enkelte Medlemmers politiske Virksomhed og Betydning først kan oplyses. For Halvdelen af dette Tidsrum er Rigsdagstidenden gennemgaaet, medens der for den øvrige Del af dette Tidsrum kun foreligger Forarbejder, som af den paagældende kun vilde kunne fremmes, saa vidt hans Embetsgerning og andre Arbejder, som han ikke godt vil kunne sætte til Side, gør ham det muligt at overkomme det. Han tilføjer endvidere, at Arbejderne ere langt mere omfattende og brydsomme, end han nogen Sinde havde tænkt sig dem, medens han paa den anden Side lover et meget værdifuldt Udbytte ogsaa for den almindelige Rigsdags-historie. Indberetningen slutter med nærmere at oplyse, at Forfatteren desværre ikke ser sig i Stand til at opgibe Tiden for den endelige Fuldførelse af Værket, idet det vil afhænge af Forhold, hvorover han ikke er Herre. Man maa erkende, at dette er et Arbejde, som uundgaelig vil tage lang Tid, og selv om man maa beklage, at det endnu ikke har været den paagældende muligt at opgibe et Tidspunkt, da Udgivelsen i alt Fald vil kunne blive paabegyndt, tvivler jeg ikke paa, at det, at Sagen nu er bleven fremdragen her i Tinget, ogsaa vil indeholde en Opfordring til at fremme Værket saa hurtigt som muligt. Jeg har derfor Tro paa, at der i en ikke fjern Fremtid vil foreligge i alt Fald en Begyndelse af dette Arbejde.

Indenrigsministeren (Hørring): Angaaende Bevillingen til Indførelse af Statsdrift paa Esbjerg—Barkeslounrouten skal jeg kun tillade mig nogle korte Bemær-

ninger, fordi denne Sag har været vidtløstlig drøftet i det andet Ting, og der senere her i dette høje Ting vil være Lejlighed til at komme tilbage til Sagen. Det er da navnlig de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bøj-sen), som opfordre mig til at gøre nogle saa Bemærkninger. En af Vanskelighederne ved denne Sag har været den, at man ved Bedømmelsen af Sagen i høj Grad har været tilbøjelig til at støtte sig til Kalkuler og Beregninger, som ikke have været tilstrækkeligt grundige, og det har derfor været en af mine Opgaver, saasnart saadanne Kalkuler kom frem, at se at anholde dem, for at de ikke skulde gøre hyderligere Stade. Derfor er det, jeg ogsaa over for det ærede Medlem for 10de Kreds maa tillade mig en Kritik af, hvad han fremsførte som Begrundelse af, at man sikkert kunde gaa over til Statsdrift paa Esbjerg—Barkeslounrouten med en forventet mindre Udgift end den, der har været nævnt i det andet Ting, idet han i saa Henseende henviser til, hvad Søfartsrouten mellem Korsør og Kiel medførte som Udgift. Saadanne Sammenstillinger ere overordentlig vanskelige at gøre. Man skal jo have alle Momenter ens for virkelig at kunne benytte en saadan Sammenstilling, og det er slet ikke Tilfældet her. For det første er der ikke de samme Udgiftsposter. Jeg vil i saa Henseende henviser til, at paa Statsregnskabet, som det ærede Medlem brugte i saa Henseende, er der ikke for Søfartsrouten opført Udgifter til Søassurance, ikke heller Udgifter til Forrentning af Kapitalen, der er; medgaaet til Anskaffelse af Skibene, ikke heller noget for Afskrivning paa Værdien af Skibene, lige saa lidt som til Hovedadministrationen. Vil man virkelig vide, hvad det koster at drive en saadan Route, maa man selvfølgelig tage disse Poster med. Men det gør Staten ikke, men derfor driver Staten dem ikke billigere. Man laver sit Regnskab saaledes, at disse Poster ikke fremtræde, men saa bliver naturligvis den samlede Udgift meget mindre end den burde være, og svarer altsaa ikke til den virkelige Udgift. Det næste, man maa sørge for ved en saadan Sammenstilling, er, at det er ensartede Skibe, man har med at gøre. Det er heller ikke Tilfældet her. Naar det gælder Routen Esbjerg—Barkesloun, er det andre Skibe, vi skulle have, og navnlig Skibe med Afkølingsapparater, stærkere Maskiner osv.; ogsaa der bliver Sammenligningen mangelfuld. Men saa er der endelig en Ting, som man maa passe rigtig godt paa, men som det ærede Medlem fuldstændig har overset. Det er det, at Farttiden maa